

må han også have læst, hvor mange ulykker og hvor mange arbejdsbetingede lidelser der er. Så vil han også have kunnet konstatere, at der rent faktisk ikke er sket noget specielt ophidsende fald i lige præcis de her tal, og det er da et problem.

Jeg tror ikke på, at virksomhedsejere er specielt onde mennesker, overhovedet ikke, og jeg tror ikke på, at lønmodtagerne ikke er interesseret i at passe på deres eget helbred, men vi kan bare se, at niveauet er for dårligt, vi kan se, at der er nogle initiativer, der skal tages. Det er det, vi snakker om i dag; derfor ikke sådan et fuldstændig hysterisk angreb.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Det, der fik mig til at bede om ordet, var hr. Poul Nødgaards opfordring til en eller anden freds-aftale.

Jeg vil sige til hr. Poul Nødgaard, at normalt er det jo sådan, at jeg er et fredeligt gemyt. Der er også nogle, der påstår, at jeg kan være pragmatisk.

Det dér med freden vil nu afhænge meget af, hvad hr. Poul Nødgaard siger i sin ordførertale. Så det må vel komme an på en prøve.

Så vil jeg i øvrigt gøre den tilføjelse at minde hr. Poul Nødgaard om alle de dér søde arbejdsgivere, som hr. Poul Nødgaard jo omtalte her fra talerstolen; jeg vil godt minde hr. Poul Nødgaard om, at disse søde arbejdsgivere tilsammen producerer ca. 60.000 skader og ulykker om året.

Charlotte Antonsen (V):

Det lyder pænt, når hr. Poul Erik Dyrlund taler om arbejdsmiljø og alt det, man gerne vil gøre i regeringen, men hvis vi ser på realiteterne, har det faktisk været sådan, at ifølge tallene for anmeldte arbejdsulykker har der været en stigning. I den tid, regeringen har siddet, nemlig fra 1992 til 1994, er tallet steget fra 43.000 anmeldte arbejdsulykker til 47.500 anmeldte arbejdsulykker. Det er en 10 procents stigning.

Dette tal skal selvfølgelig sammenholdes med antallet af beskæftigede, men i den pågældende periode, fra 1992 til 1994, har der faktisk samtidig været et lille fald i den registrerede beskæftigelse ifølge ATP-statistikken.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi skriver os bag øret, at uanset om man taler så pænt om alt det her fra Socialdemokratiets side, er det ikke noget, man kan se i tallene. Man kan ikke se

nogen ændring; tværtimod er det gået i den gale retning.

Men det skal selvfølgelig ikke afholde Venstre fra, ligesom det blev gjort fra Socialdemokratiets side, at slå fast, at arbejdsmiljøet og gode vilkår for arbejdsmarkedet naturligvis er helt centralt for os, ligesom det er det for de øvrige partier. Jeg tror ikke, at der er nogen uenighed politisk om den holdning.

Jeg er faktisk lidt uenig med fru Jette Gottlieb i, at arbejdsgiverne bare er ude på at slå folk ihjel, for så får de nogle billigere produkter. Sådan er det ikke i dag, for der er også noget, der hedder en virksomheds image, og i det image ligger faktisk også sådan noget som, at hvis man har konstatert mange dødsulykker på en virksomhed, får den et dårligt image, og så begynder forbrugerne at vælge nogle andre produkter.

Så jeg mener ikke, at det er helt så sort-hvidt, som det måske var for 100 år siden, men det skal selvfølgelig ikke afholde os fra hele tiden at gøre alt, hvad vi kan, for at forsøge at begrænse ulykker og begrænse især dødsfald, men også arbejdsbetingede lidelser.

Der har været en løbende diskussion om, hvorvidt det kan betale sig at arbejde, og når Venstre normalt taler om, at det skal kunne betale sig at arbejde, taler vi mest om økonomi og om, at man skal kunne tjene mere ved at være på arbejde end ved at være på bistandshjælp eller på understøttelse.

Men for os at se er det med det gode arbejdsmiljø også en væsentlig del af det, for hvis man for nogle grupper vedkommende i forvejen ikke får ret meget ekstra for at gå på arbejde, og hvis man så tilmed kan risikere livet eller risikere arbejdsulykker, ja, så er det klart, at det er noget, der fremmer tendensen til, at man ikke tager et arbejde, selv om det jo er en fordel, ikke alene for den enkelte, men naturligvis også for samfundet som sådan. Så det er et meget vigtigt område, vi drøfter i dag.

Der er også nogle store økonomiske udgifter forbundet med alle disse ulykker, og det er også noget, vi ud fra en samfundsmæssig synsvinkel kan være interesseret i.

Den plan, vi har fået fremlagt i dag fra regeringen, er forhandlet mellem parterne; de har været meget stærkt involveret. Det er vi tilfredse med i Venstre, for vi tror på, at hvis man skal gennemføre noget fornuftigt på dette område, skal det ske i samarbejde med de grupper, der er direkte involveret. Det gælder arbejdsmarke-